

скоро твоята жена, то той ще да са ожени за нея, и дъцата ти ще да бъдат длъжни да го наричатъ свой баща, а за тебе не щатъ да смѣятъ даже и да спомѣнатъ. Бой са отъ своите собствени дѣца, на които си ти далъ животъ и дихание. Ако дъщерята ти иска да са омъжи за нѣкой освободенъ робъ, то не ѝ препятствувай: — въ противенъ случай тя ще да отиде да та наклѣвети предъ правителството! Ако твоиятъ синъ падне въ распутство, то го не въспирай, — въ противенъ случай той ще да та наковлади предъ правителството! Ти мислишь, че ще да го наказатъ като отцеубийца, както въ старо време — никакъ: него ще да го турнатъ за примѣръ на юношеството, като образецъ на вѣрността къмъ господарьтъ и къмъ отечеството. Бой са отъ своите робове и ги не наказвай, ако крадатъ отъ тебе: — въ противенъ случай тие ще да направатъ донесение противъ тебе! Не надѣвай са на това, че по старите закони робътъ не смѣе да свидѣтелствова противъ своятъ господинъ. Законътъ за оскърблението на величеството не знае това право, защото предъ него сичките сѣ робове; па, освѣнъ това, отъ тебе ще да кунатъ твоиятъ робъ, така щото ти не ще да смѣешъ да го не продадешъ, ще да го освободатъ — и сичко ще да тръгне по законенъ пътъ. Бой са отъ своите отпущени робове, бой са отъ сѣкиго, комуго си оказалъ нѣкакво благодѣяние; сега е въ обичай да са плаща за добро съ предателство и когато узнае императорътъ това, то на шпиониятъ ще да са счете за голѣма добродѣтель неговита неблагодарностъ. . . Ето какво е положението на римскиятъ гражданинъ подъ управлението на тиранииятъ, който, като порабощава Римъ, е станалъ достойно самъ робъ! и още чей?! На отпущениятъ робъ, който е влѣзалъ въ хора съ това, че въ младостта си са е продавилъ на старците, послѣ е правилъ незевендикъ, а най-по-